

December 5. szerda
„Ha majd a bőség kosarából...”

Iz 25,6-10a; Mt 15,29-37

Szinte a tegnapi jövendölés folytatásaként, bőséges lakoma képében ábrázolja a próféta a messiási kor beköszöntét. Talán összecsendült a nyál a szánkban, ahogyan olvastunk a zsíros falatokról, a finom színborról, talán ott cseng a fülünkben a vidám zene, ami a lakomázók örömét fejezi ki. Mindannyiunk emberi igénye a jóllakottság, igényeink kielégülése, a könnyek után a vigasztalódás, az öröm megélése.

A kenyérszaporítás története rímel az ószövetségi szakaszra. Jézus az őt követő, nagyszámú hallgatóság számára beteljesíti a jóslatot: bőségesen jóllakítja őket, vidámmá teszi szívüket.

A messiási kor beköszöntét jelző csodatett azonban magában hordozza a Jézus által elhozott új világ ismérveit:

A közöttünk megvalósuló és megvalósítandó Isten Országában nem az ételek minősége vagy a nagy mennyiség adja a meglegedettséget, a vidámságot, hanem a javak megosztása és a kenyértörésben megszülető közösség öröme.

Jézus ilyen „bőség kosarát” hozott nekünk! Olyan világot, amelyikből mindegyikünk annyit vehet, amennyit a másik, s nem azon jár az eszünk titokban, hogy nekünk mi az a több, ami „jár”. Olyan Országot, ahol megtanulunk meglegedni a kevéssel is, ha kell, és annak is örülni. Ahol szívesen odaadjuk a szűkölködőnek azt, amink van (a néhány kenyérhez és halhoz hasonlóan), mert tudjuk, hogy adományunkat Jézus meg tudja sokszorozni, s a közösségépítés eszközévé teheti. Ahol nincs pazarlás és szemetelés.

Az advent folyamán mit tesztek azért, hogy a kenyérszaporítás csodája általam is megtörténjen?

Csíky Lajos (Lajcsi) (Budapest)